یادداشت

تورم ناعادلانه!

وحید عظیم‌نیا
دبیر گروه اقتصادی

«تورم» در ظاهر، یک شاخص اقتصادی برای سنجش افزایش سطح عمومی قیمت‌هاست اما برای مردم کوچه و بازار، واقعیتی تلخ و ملموس است که هر روز در سفره‌ها و دخل و خرج روزمره احساس می‌شود. بر اساس اعلام رسمی مرکز آمار، تورم نقطه‌ای در شهریور ۱۴۰۴ به ۴۵/۳درصد رسیده است، یعنی خانوارها برای خرید همان کالاها و خدماتی که پارسال همین موقع تهیه می‌کردند، باید تقریباً نصف بیشتر هزینه کنند، همچنین تورم سالانه نیز به ۳۷/۵درصد رسیده است که نشان از رشد افسارگسیخته قیمت‌ها در طول یک سال دارد، اما آنچه از خود این ارقام مهم‌تر به نظر می‌رسد، نحوه توزیع ناعادلانه تورم میان طبقات مختلف جامعه است. فشار افزایش قیمت‌ها به شکل معناداری بیشتر بر دوش اقشار کم‌برخوردار وارد شده است؛ همان‌هایی که بخش بزرگی از درآمدشان را صرف نیازهای ضروری می‌کنند. در واقع، هر چه سبد مصرفی یک خانواده ضروری‌تر و محدودتر باشد، اصابت تورم به آن شدیدتر و آسیب‌زاتر خواهد بود و این یعنی، تورم هم طبق دولت‌ها رفتار ناعادلانه دارد!

بر اساس همین آمار رسمی، در شهریور ۱۴۰۴ تورم برای دهک اول که کم‌برخوردارترین اقشار جامعه را شامل می‌شود، ۳۸/۴درصد بوده، در حالی که این عدد برای دهک دهم، ثروتمندترین‌ها، ۳۶/۸درصد اعلام شده است. شاید تفاوت کمتر از ۲درصد، از نظر عددی خیلی چشمگیر نباشد، اما در دنیای واقعی، همین مقدار اندک می‌تواند فاصله بین «زندگی با کرامت» و «بقا با مشقت» را مشخص کند. افراد طبقات کمتربرخوردار بخش عمده‌ای از درآمدشان را صرف خوراک، اجاره، درمان و آموزش ابتدایی می‌کنند، در حالی که افراد دهک‌های بالاتر، سهم بیشتری از درآمد خود را صرف خدمات غیرضروری یا پس‌انداز می‌کنند. وقتی قیمت نان، شیر، گوشت، اجاره و درمان افزایش پیدا می‌کند، این طبقات کمتربرخوردار هستند که نمی‌توانند نیازهای پایه‌ای خود را تأمین کنند، در نتیجه تورم برای آنها، طعم تلخ ناعدالتی را بیشتر می‌چشاند. تورم وقتی به وجود می‌آید، باید دید چه چیزی گران شده است. اگر کالاهای غیرضرور گران شوند، کسی که درآمد بالا دارد، کمی هزینه‌اش بیشتر می‌شود، اما اگر کالاهای اساسی مثل نان، برنج، روغن، لبنیات، دارو یا اجاره خانه گران شوند، طبقات کمتربرخوردار ضربه می‌خورند، چون بخش بزرگی از درآمدشان را صرف همین اقلام می‌کنند.

در شهریور امسال، تورم در گروه خوراکی‌ها ۵/۲درصد فقط در یک ماه اعلام شده است، این یعنی مواد غذایی ضروری طی یک ماه بیشتر از هر گروه دیگری گران شده‌اند و همین نشان می‌دهد تورم به شکلی ناهمگون عمل کرده و بیشترین اصابت را به طبقات کم‌برخوردار داشته است.

در شرایطی که چنین تفاوت تورمی داریم، خانواده‌ها هیچ برنامه‌ریزی مالی درستی نمی‌توانند داشته باشند؛ حقوقی که امروز می‌گیرند تا آخر ماه کم‌ارزش می‌شود، پس‌انداز معنایی ندارد و وام گرفتن برای خرید خانه یا خودرو، یک شوخی تلخ است، در نتیجه طبقات کمتربرخوردار که امیدی به سرمایه‌گذاری هم ندارند، فقط با افزایش هزینه‌ها روبه‌رو می‌شوند، بدون آنکه دستاوردی داشته باشند، بنابراین فقط بحث «گرانی» نیست و تورم می‌تواند باعث تبعات اجتماعی، تشدید تبعیض و از بین رفتن احساس ارزشمندی افراد شود. در چنین وضعیتی سیاستگذاران اقتصادی، باید به تبعات تورم ناعادلانه! در تشدید شکاف اجتماعی نیز توجه کنند. طبعاً برای کنترل تورم، صرفاً کنترل نقدینگی یا اصلاح نرخ ارز کافی نیست.

سیاست‌های حمایتی هدفمند، گسترش دسترسی به خدمات عمومی رایگان و مهار قیمت اقلام اساسی باید در اولویت باشد، چون اگر این اقدامات انجام نشود، حتی اگر تورم کمی کاهش یابد، باز هم فشار آن بر فقرا باقی خواهد ماند. دولت و رئیس آن که گفته‌اند معتقد به «عدالت اجتماعی» هستند، نیک می‌دانند چنین مهمی فقط با شعار و آمار به دست نمی‌آید. تا زمانی که فاصله طبقاتی زیاد است، تورم همیشه ناعادلانه خواهد بود، حتی اگر شاخص‌های اقتصادی آن را «قابل‌قبول» نشان دهند و بدیهی است تورم، اگر مهار نشود و نگاه عادلانه‌تری در سیاستگذاری وجود نداشته باشد، می‌تواند به عاملی برای زوال اعتماد عمومی، گسترش نارضایتی و کاهش همبستگی اجتماعی تبدیل شود.

با وجود آنکه تورم ناعادلانه و فشار اقتصادی بر اقشار کم‌برخوردار به موضوعی فراگیر در جامعه تبدیل شده است، همچنان تصمیم‌گیری‌ها و سیاستگذاری‌ها با سرعت و اثربخشی لازم همراه نیست. در جلسات علنی مجلس، بارها بر ضرورت توجه به معیشت مردم تأکید شده است. نمایندگان از جمله رئیس مجلس، بارها نسبت به وضعیت گرانی کالاهای اساسی، بحران اجاره‌مسکن، قطعی‌های مکرر آب و برق و ناکارآمدی برخی برنامه‌ها هشدار داده‌اند، اما واقعیت این است که این هشدارها و توصیه‌ها تا زمانی که مردم در زندگی روزمره خود بهبودی احساس نکنند، کارساز نخواهد بود.

مجلس شورای اسلامی اگرچه به وظیفه نظارتی خود عمل می‌کند و با تصویب قوانین حمایتی، تلاش دارد مسیر بهبود را هموار کند، اما آنچه امروز جامعه نیاز دارد، اجرای سریع و دقیق این قوانین از سوی دولت است. بارها گفته شده و این روزها نیز رئیس مجلس با صراحت تأکید کرده است که مردم نباید هر روز با قیمت‌های تازه، قبض‌های سنگین‌تر و کالاهای اساسی دور از دسترس مواجه شوند. سخن گفتن از عدالت اجتماعی، بدون لمس نتایج آن در سفره‌های مردم، تنها شعاری تکراری است که دیگر برای بخش بزرگی از جامعه باورپذیر نیست.

طرح کالابرگ الکترونیکی که از مدت‌ها پیش در دستور کار دولت و مجلس بوده، همچنان به شکل فراگیر اجرا نشده است. هدف این طرح، تثبیت قیمت کالاهای اساسی برای اقشار آسیب‌پذیر است، یعنی مردم بتوانند اقلام ضروری را با قیمت ثابت خریداری کنند و مابه‌التفاوت افزایش قیمت از سوی دولت پرداخت شود. این طرح، اگر به‌درستی، فراگیر و استمرار اجرایی شود، می‌تواند یکی از معدود اقدامات ملموسی باشد که تورم را برای خانواده‌ها کمتر دردناک می‌کند، اما متأسفانه، کندی اجرای آن باعث شده است همچنان بسیاری از خانوارهای کم‌برخوردار، از دسترسی به آن بی‌نصیب بمانند. از سوی دیگر، معضل مسکن همچنان یکی از جدی‌ترین چالش‌های اقتصادی و اجتماعی کشور است. تورم در بازار اجاره و خرید مسکن، آنقدر شدید و پیوسته بوده است که دیگر حتی طبقات متوسط هم از خرید یا اجاره خانه مناسب ناتوان شده‌اند، با این حال بخشی از برنامه‌های تصویب‌شده در قالب برنامه هفتم توسعه، همچنان در پیچ و خم اجرا باقی مانده‌اند. انتظار می‌رود دولت در اجرای این قوانین که با هدف رفع ناترازی در بخش انرژی و تأمین مسکن مصوب شده‌اند، جدی‌تر عمل کند و مردم آثار آن را در عمل، نه فقط در گزارش‌ها و جلسات مشاهده کنند.

جان کلام آنکه، تورم، مسئولان، به‌ویژه در دو قوه‌مجریه و مقننه باید تمام توان خود را بر مهار تورم، اجرای عدالت در توزیع منابع و پاسخگویی به نیازهای اولیه مردم متمرکز کنند. تورم ناعادلانه فشار اقتصادی را بیش از همه بر دوش اقشار کم‌برخوردار می‌گذارد، برای مقابله با آن، اجرای سیاست‌های حمایتی هدفمند و کنترل قیمت کالاهای اساسی ضروری است تا ان‌شاءالله عدالت اجتماعی تحقق یابد و زندگی مردم بهبود پیدا کند.

گزارش

بهناز قاسمی

کالابرگ را با سرعت اجرایی کنید

دولت باید با سرعت طرح کالابرگ الکترونیک را به اجرا دربیاورد
به گونه‌ای که مردم در خرید کالاهای اساسی خود همیشه قیمت ثابتی پرداخت کنند و مابه‌التفاوت آن از سوی دولت پرداخت شود

طرح کالابرگ الکترونیک در حالی از خرداد ۱۴۰۲ در راستای حفظ سفره غذایی مردم از تورم کلید خورد و با اجرای مرحله به مرحله آن هفت دهک درآمدی را تحت پوشش قرار داد که با اتمام کار دولت سیزدهم، برای چندین ماه دیگر خبری از اجرای آن نبود تا اینکه مجلس در بودجه امسال، دولت را به توزیع کالابرگ الکترونیکی مکلف کرد. در نهایت بعد از ۱۲ماه، توزیع کالابرگ از تیرماه امسال آغاز شد، با این تفاوت که در این دوره کالاهای مشمول دریافت کالابرگ الکترونیکی با قیمت مصرف‌کننده و آنچه روی بسته‌بندی آن درج شده به مشمولان این طرح فروخته می‌شود. در دوره‌های قبل، قیمت کالاهای مشمول طرح کالابرگ، ارزان‌تر از نرخ روز محاسبه می‌شد و افراد می‌توانستند بخشی از ۱۱قلم سبد معیشت‌شان را خریداری کنند. با توجه به افزایش قیمت کالاهای مصرفی در سال جاری، خانوارها انتخاب کمتری برای خرید کالا با کالابرگ دارند. با توجه به تأکید روز گذشته رئیس مجلس بر ثابت ماندن قیمت کالاهای مشمول کالابرگ، ضرورت دارد دولت در توزیع مراحل بعدی کالابرگ الکترونیکی روش قیمت‌گذاری کالاهای مشمول را اصلاح کند.

■■■

توزیع کالاهای مشمول سبد معیشت مردم از سوی کالابرگ الکترونیکی در سال ۱۴۰۲ آغاز شد. دولت سیزدهم از ۱۷بهمن‌ماه همان سال به مدت سه ماه (تا ۱۸ اردیبهشت ۱۴۰۳) مرحله جدید طرح کالابرگ الکترونیک را تحت عنوان «طرح فجرانه» اجرا کرد که در فاز دیگر این طرح «شرط ۲۰۰هزار تومان خرید از یارانه» حذف شد و اعتبار تشویقی از ۱۲۰هزار تومان به ۲۲۰هزار تومان افزایش یافت. در این طرح، یک سبد ۱۱قلمی برای تأمین حداقل کالری، پروتئین، ریزمغذی و ویتامین‌های لازم برای هر فرد (منطبق با نظر انستیتوی تغذیه ایران) با قیمت‌های مبنای سال ۱۴۰۱ انتخاب و مابه‌التفاوت قیمت سبد مبنای سال ۱۴۰۱ با قیمت روز (۱۴۰۲) از محل یارانه جدید دولت تأمین شد، به این صورت که قیمت روز سبد مشتمل بر ۱۱قلم، ۷۴۳هزارو ۷۵۰ تومان بود که خانوار دهک‌های اول تا هفتم در صورت خرید بسته باید قیمت سال ۱۴۰۱ را به مبلغ ۵۲۳هزارو ۳۰۰ تومان از جیب خود پرداخت می‌کردند و مابه‌التفاوت آن تا قیمت روز به مبلغ ۲۲۰هزارو ۴۵۰ تومان از محل اعتبار جدید دولت تأمین می‌شد.

با برنامه‌ریزی دقیق دولت مردمی و تأمین بموقع کالاهای مشمول کالابرگ، حمایت واقعی از اقشار ضعیف و متوسط جامعه در قالب این طرح انجام گرفت. با پایان یافتن دولت مردمی و روی کار آمدن دولت چهاردهم، به بهانه عدم‌تخصیص بودجه این طرح متوقف شد، از این رو مجلس در پاییز سال گذشته، در زمان بررسی بودجه سال ۱۴۰۴ بودجه مورد نیاز را برای اجرای طرح کالابرگ مشخص کرد و دولت مکلف به اجرای آن در سال جاری شد. در قانون بودجه ۱۴۰۴، بحث کالابرگ الکترونیکی برای ۱۵ کالای اساسی مورد تأکید قرار گرفته است. این طرح با هدف کمک به مردم در تأمین نیازهای روزمره آنها و جبران افزایش قیمت‌ها از طریق کالابرگ الکترونیک مطرح شده است.

با تصویب مجلس، دولت مکلف شده است با استفاده از این کالابرگ‌های الکترونیکی، افزایش قیمت‌های کالاهای اساسی را جبران و امکان دسترسی به این کالاها را برای مردم تسهیل کند.

■ نحوه تخصیص کالابرگ در دولت چهاردهم

بعد از گذشت ۱۲ماه از آخرین مرحله تخصیص کالابرگ الکترونیکی بین دهک‌های یک تا ۷ جامعه، مرحله سوم طرح کالابرگ الکترونیک از هفتم تیرماه با تأمین اعتبار به حساب سرپرستان خانوار برای دهک‌های یک تا۳درآمدی- به تعداد بیش از ۲۸میلیون نفر- اجرا شد. در ابتدای طرح طبق اولویت‌های بودجه‌ای، دهک‌های اول تا سوم که حدود ۲۸میلیون نفر هستند، ۱۱قلم کالا را دریافت کردند و کالابرگ به بقیه دهک‌ها نیز به مرور اختصاص یافت.

میزان اعتبار اختصاص‌یافته به هر نفر واقع در دهک اول تا سوم ۵۰۰هزار تومان و به ازای هر نفر برای خانوارهای تحت پوشش نهادهای حمایتی در دهک چهارم تا هفتم ۳۵۰هزار تومان است که به کد ملی سرپرست خانوار اختصاص یافت.

دولت در این دوره، تغییراتی در نحوه اجرای این طرح انجام داد. اعتبار کالابرگ نسبت به سال گذشته افزایش یافت، اما کالاهای مشمول این طرح با نرخ مصرف‌کننده و آن قیمتی که روی کالا درج شده است، عرضه می‌شود، در حالی که در دوره‌های قبل، قیمت کالاهای مشمول طرح کالابرگ، ارزان‌تر از نرخ روز محاسبه می‌شد و افراد می‌توانستند بخشی از ۱۱قلم سبد معیشت‌شان را خریداری کنند.

با توجه به افزایش قیمت کالاهای مصرفی در شش ماه گذشته، این نوع اجرای طرح کالابرگ الکترونیکی چندان اقتصادی نیست. به عنوان مثال فردی که ۳۵۰هزار تومان کالابرگ دارد، فقط می‌تواند دو بسته حبوبات (غیر از لوبیا چیتی به دلیل گرانی قیمت) و یک عدد شیر کم‌چرب خریداری کند، اگر به جای این اقلام بخواهد یک بسته مرغ با کالابرگش خریداری کند، باید ۱۰۰ تا ۱۵۰هزار تومان اضافه‌تر بپردازد.

رضا دهشیری | جوان

ادامه این روش توزیع با توجه به افزایش روزانه قیمت کالاهای سبد معیشتی، هدف اصلی طرح منحرف شده و حمایت دولت و مجلس از اقشار ضعیف و متوسط دیگر معنایی نخواهد داشت، زیرا تعداد اقلامی که می‌شود با کالابرگ الکترونیک خریداری کرد کاهش یافته است و از هدف اصلی دور می‌شود.

■ مردم با گرانی دست و پنجه نرم می‌کنند

روز گذشته بار دیگر رئیس مجلس بر حمایت‌های معیشتی از مردم و در نطق پیش از دستور خود، بار دیگر بر تسریع دولت بر اجرای طرح‌های حمایتی از مردم تأکید کرد و گفت: قبلاً از همین سخنگاه گفته شده است که مردم با مشکلات معیشتی مخصوصاً گرانی کالاهای اساسی، اجاره مسکن و قطعی برق و آب دست و پنجه نرم می‌کنند، در این زمینه رهبر معظم انقلاب نیز در دیدار با هیئت دولت بر این مسئله تأکید داشتند.

محمدباقر قالیباف افزود: مشخصاً بار دیگر از دولت محترم می‌خواهم با سرعت اجرایی‌شدن طرح کالابرگ الکترونیک را که مطابق نظر رئیس‌جمهور محترم بوده است و مورد تأکید رهبر حکیم انقلاب نیز قرار گرفت، به اجرا دربیاورد، به گونه‌ای که مردم در خرید کالاهای اساسی خود همیشه قیمت ثابتی پرداخت کنند و مابه‌التفاوت آن از سوی دولت پرداخت شود، همچنین از دولت محترم می‌خواهم اجرایی‌شدن قوانین مصوب در برنامه هفتم کشور را برای حل ناترازی انرژی و تأمین مسکن مردم مورد اهتمام قرار دهد. رئیس قوه مقننه کشورمان عنوان کرد: در آخر بار دیگر از همه مسئولان، نخبگان و فعالان سیاسی، اجتماعی و رسانه‌ای می‌خواهم حفظ انسجام ملی را مهم‌ترین وظیفه ملی خود بدانند و از دعواهای قبیله‌ای و گروهی پرهیز کنند و آگاه باشند که مردم با دقت، بر رفتار یکایک ما نظاره می‌کنند و هر کس که باخدشه به انسجام ملی دشمن را به طمع می‌اندازد، از خود دور می‌کنند.

نگاه

آقای وزیر کشاورزی مخاطب «باید»ها خودتان هستید

وزیر جهاد کشاورزی اخیراً در نشست سال زراعی جدید بارها از چالش‌های بازار محصولات کشاورزی، از فاصله زیاد قیمت میان کشاورز و مصرف‌کننده تا سودهای کلان دلالان و ضرورت کاهش این فاصله برای تضمین سود عادلانه به کشاورزان سخن گفته و تأکید کرده است «باید تلاش کرد» این مشکلات حل شوند! به عبارتی «باید»ها را تکرار و مسئولان را به جدیت و شفافیت دعوت کرده است، اما آیا تنها گفتن این «باید»ها کافی است؟ آیا مسئول اصلی اجرای این راهکارها خودش پای کار است؟

غلامرضا نوری‌قزلجه، نماینده سابق مجلس و وزیر امروز کابینه گفته است فاصله قیمت محصول کشاورزی بین تولیدکننده و مصرف‌کننده بسیار زیاد است. مثلاً قیمت میوه در باغ تا زمانی که به دست مصرف‌کننده برسد، چندین برابر می‌شود، این یعنی کشاورز سود اندکی می‌برد و بخش قابل توجهی از این سود به دلالان و واسطه‌ها می‌رسد. این واقعیت تلخ سال‌هاست وجود دارد و کسی نمی‌تواند آن را انکار کند، اما واقعاً چه کاری در این زمینه انجام شده است؟ آیا وزارت جهاد کشاورزی، به عنوان متولی اصلی امور کشاورزی، توانسته است این فاصله را کم کند یا فقط در سخنرانی‌ها از ضرورت کاهش آن گفته می‌شود و در عمل تغییری دیده نمی‌شود؟

کشورداری با «باید» گفتن و شعار دادن پیش نمی‌رود. وقتی وزیر می‌گوید «باید این فاصله کاهش پیدا کند»، یعنی خودش باید متعهد شود که سیاست‌ها، برنامه‌ها و سازوکارهای لازم را به اجرا بگذارد. باید نقش نظارتی و کنترلی خودش را فعال کند، با دستگاه‌های دیگر هماهنگ شود، بازارهای محلی و زنجیره‌های تأمین را ساماندهی کند، قوانین را به نفع تولیدکنندگان تنظیم کند و مانع سوءاستفاده دلالان و واسطه‌ها شود.

در همین نشست، وزیر به نقش شهرداری‌ها در فعال‌سازی بازارهای محلی و تنظیم بازار اشاره کرد. خوب است، اما سؤال این است که وزارت جهاد کشاورزی چه کرده که شهرداری‌ها بتوانند این نقش را به خوبی ایفا کنند؟ آیا سامانه‌ها و زیرساخت‌های اطلاعاتی بموقع و دقیق در اختیار شهرداری‌ها گذاشته شده است و آیا بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌های لازم برای حمایت از بازارهای محلی صادر شده است؟ شاید هم فقط این حرف‌ها در حد حرف مانده‌اند. به عنوان مثال، بازارهای محلی و میادین میوه و تره‌بار بارها وعده داده شده فعال‌تر شوند ولی همچنان مشکلات زیرساختی، کمبود نظارت و بی‌نظمی‌های فراوان دیده می‌شود. این وضعیت به هیچ وجه به نفع کشاورزان و مصرف‌کنندگان نیست.

وقتی وزارتخانه متولی اصلی نیست که سازوکارها را فراهم کند، چگونه انتظار دارد دستگاه‌های دیگر مثل شهرداری‌ها بتوانند وظایف خود را انجام دهند؟ اینجا جای یک «باید» بزرگ برای خود وزیر و تیمش است که بگوید: «ما باید سازوکارهای لازم را فراهم کنیم، ما باید هم‌افزایی بین دستگاه‌ها ایجاد کنیم، ما باید مدیریت بازار را به دست بگیریم.»

وزیر جهاد کشاورزی درباره اهمیت شفافیت و صداقت در ارائه آمار تولید و عملکرد محصولات کشاورزی هم صحبت کرده است؛ موضوعی که در ظاهر کاملاً درست و پسندیده است، اما بارها دیده شده که آمار و اطلاعات در این حوزه ناپیوسته، ناقص و بعضاً نادرست منتشر شده است و گاهی با واقعیت میدانی تفاوت قابل توجهی دارد. چگونه می‌توان به اطلاعاتی که حتی مدیران استانی به سختی به آن دسترسی دارند و برخی اوقات بر اساس ملاحظات سیاسی تغییر می‌کند، اعتماد کرد؟ این پرسش به جای خودش باقی است. اگر قرار است تصمیم‌گیری‌های کلان با تکیه بر این آمار صورت گیرد، باید از نظر دقت و صحت مورد اطمینان باشند. این مهم مستلزم وجود سامانه‌های اطلاعاتی پیشرفته، به‌روزرسانی مداوم داده‌ها و دسترسی آزاد و شفاف به آنهاست که البته هزینه، برنامه‌ریزی و مدیریت دقیق می‌طلبد. وزیر جهاد کشاورزی که خود وعده داده است باید این سامانه‌ها توسعه یابند، خود باید پیشقدم شود، منابع لازم را اختصاص دهد و از مقاومت‌های احتمالی در برابر شفافیت عبور کند.

موضوع مهم دیگری که وزیر جهاد کشاورزی به آن اشاره کرده، مسئله امنیت غذایی و تلاش دشمنان برای تضعیف آن است. این موضوع البته قابل تأمل است و باید جدی گرفته شود، اما راه مقابله با این تهدیدها فقط در نظارت دقیق بازار و کنترل قیمت‌ها خلاصه نمی‌شود. باید در سطح کلان‌تر، سیاست‌های کشاورزی و زنجیره تأمین به گونه‌ای طراحی شوند که امنیت غذایی کشور یعنی خودکفایی در تولید محصولات اساسی، کاهش وابستگی به واردات، مدیریت منابع آبی، حمایت از کشاورزان و توسعه فناوری‌های کشاورزی تضمین شود.

آقای وزیر می‌گوید مدیران باید به طور مستمر به مزارع، روستاها و مناطق مختلف سرکشی کنند تا با مشکلات واقعی آشنا شوند. این حرکت بسیار پسندیده است اما آیا این فقط شعار است یا در عمل اتفاق می‌افتد؟ کشاورزان منتظرند ببینند آیا این بازدیدها به سیاست‌های حمایتی واقعی و تغییرات محسوس در شرایط کار و معیشت‌شان منجر می‌شود یا خیر.

یکی دیگر از نکات جالب سخنان وزیر، تأکید بر صرفه‌جویی در مصرف انرژی است. مصرف بهینه منابع، به خصوص آب، برای کشاورزی حیاتی است، اما این شعار بارها شنیده شده است و کمتر شاهد برنامه‌های عملی برای آموزش، فرهنگ‌سازی و اجرای مقررات سختگیرانه بوده‌ایم. از سوی دیگر، اگر وزارت جهاد کشاورزی بخواهد الگوی مصرف انرژی در بخش کشاورزی را بهبود بخشد، باید ابزار و فناوری‌های مدرن را به کشاورزان معرفی کند، تسهیلات مالی در اختیارشان قرار دهد و مشوق‌هایی برای رعایت استانداردهای صرفه‌جویی ایجاد کند. وزیر جهاد کشاورزی می‌گوید سیستم‌های دولتی مصرف کمی دارند ولی از مردم و بخش کشاورزی هم انتظار دارد که مصرف را کاهش دهند. این انتظار بدون برنامه و حمایت، فقط فشار مضاعفی روی کشاورزان است که همین حالا هم با مشکلات فراوان دست و پنجه نرم می‌کنند. موضوع سلامت اداری و مبارزه با فساد هم بخش دیگری از صحبت‌های وزیر بود. فساد و سوءاستفاده در بازار محصولات کشاورزی به طور جدی به اعتماد عمومی آسیب زده و موجب افزایش هزینه‌ها شده است. اگر جناب وزیر واقعاً دغدغه سلامت اداری دارد، باید از همین الان از شفاف‌سازی قراردادها و مناقصات شروع کند.

امور مشترکین و توزیع روزنامه جوان
۸۸۴۹۸۴۷۵

نوبت اول
آگهی فراخوان مناقصه
شماره مناقصه: ۸۷۶۸۰۷۱۹

شرکت انتقال گاز ایران
منطقه سه عملیات انتقال گاز
((حریم خطوط لوله انتقال گاز، حافظ سلامتی و ایمنی شماست))

شرکت انتقال گاز ایران (منطقه سه عملیات انتقال گاز) در نظر دارد مناقصه خرید شیرهای ژول تامسون تقاضای شماره ۲۵۵۷۸۰۱۰۳۰ با مشخصات کلی ذیل از طریق مناقصه عمومی یک مرحله‌ای و ارزیابی کیفی (همزمان) به شماره فراخوان ۲۰۰۴۰۹۲۲۹۹۰۰۰۰۴۹ به فروشنده واجد شرایط به شرح مندرج در کتابچه مناقصه، از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.

کلیه مراحل برگزاری فراخوان مناقصه از دریافت و بارگذاری اسناد مناقصه و استعلام ارزیابی کیفی تا بازگشایی پاکات و سایر مراحل مناقصه صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس: www.setadiran.ir انجام خواهد شد و به درخواست‌ها و مدارک، خارج از سامانه ترتیب اثر داده نخواهد شد. لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

۱- دستگاه مناقصه گزار: منطقه سه عملیات انتقال گاز.
۲- مدت اجراء: ۱۸۰ روز.
۳- تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: مبلغ ۷/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال.
۴- زمان دریافت اسناد مناقصه و استعلام ارزیابی کیفی: از روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۷ تا روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۰
۵- زمان بارگذاری اسناد مناقصه و استعلام ارزیابی کیفی: تا روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۷
۶- زمان بازگشایی پاکات استعلام ارزیابی کیفی: روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۸
۷- شرایط لازم جهت شرکت در مناقصه:
الف- داشتن شخصیت حقوقی.
ب- داشتن تجربه توان مالی و فنی و برنامه ریزی و حسن سابقه برای اجرای موضوع مناقصه.
ج- ارائه تصویر گواهی کد اقتصادی و کد شناسه ملی.

بازگشایی پاکات پیشنهادات مالی در تهران - جاده قدیم قم - باقرشهر - بلوار فلسطین - بعد از نیروگاه گازی ری - ستاد منطقه سه عملیات انتقال گاز می باشد که تاریخ دقیق آن متعاقباً به اطلاع می رسد.

تلفن تماس: ۵۵۲۲۱۱۵۰-۰۲۱ / فاکس: ۵۵۲۲۱۱۳۴-۰۲۱

توجه: ممکن است با توجه به روند برگزاری مناقصات تغییرات احتمالی در تاریخ های اعلام شده وجود داشته باشد، لذا خواهشمند است زمان دقیق دریافت و بارگذاری اسناد مناقصه و هرگونه تغییر دیگر را حتما از طریق شماره فراخوان مذکور در سامانه ستاد ایران دنبال نمایند.

روابط عمومی منطقه سه عملیات انتقال گاز
شناسه آگهی: ۲۰۱۰۳۲۸

نوبت اول
آگهی مناقصه عمومی دو مرحله ای
پروژه نرم افزاری تولید، استقرار، راه اندازی، مهاجرت و پشتیبانی سامانه جامع حسابداری مالیاتی کشور

سازمان امور مالیاتی کشور

سازمان امور مالیاتی کشور در نظر دارد؛ در اجرای قانون برگزاری مناقصات نسبت به برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله ای پروژه نرم افزاری تولید، استقرار، راه اندازی، مهاجرت و پشتیبانی سامانه جامع حسابداری مالیاتی کشور به شرح ذیل اقدام نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه مناقصات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سامانه مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

۱) کارفرما: سازمان امور مالیاتی کشور به نشانی میدان امام خمینی، خیابان باب همایون، خیابان داور، سازمان امور مالیاتی کشور.

۲) مشخصات کلی پروژه عبارت است از: تولید، استقرار، راه اندازی، مهاجرت و پشتیبانی سامانه جامع حسابداری مالیاتی کشور.

۳) میزان تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار مبلغ ۸۷,۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (هشتاد و هفت میلیارد و یکصد میلیون ریال) مقطوع و به صورت واریز نقدی به شماره حساب ۴۰۰۱۰۰۱۰۰۷۱۴۳۵۱۳ شماره شبا IR۱۷۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۰۰۱۰۰۷۱۴۳۵۱۳ بنام سازمان امور مالیاتی کشور و یا ضمانتنامه معتبر (بدون قید و شرط) دریافت خواهد شد.

۴) مهلت دریافت اوراق شرایط مناقصه ظرف مدت ۶ روز از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول (تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۲) از طریق مراجعه به پایگاه ملی مناقصات به نشانی www.iets.mporg.ir و به سامانه مناقصات الکترونیکی دولت به نشانی اینترنتی www.setadiran.ir می باشد.

۵) مناقصه گران می بایست پاکت های پیشنهادی خود را به دو صورت: فیزیکی (فقط پاکت الف) به نشانی: تهران، میدان امام خمینی، خیابان داور، ازمان امور مالیاتی کشور، طبقه اول، اداره کل امور پشتیبانی، اداره امور اجرایی قراردادها، اتاق ۱۲۸ تلفن: ۳۹۹۰۳۹۸۴ و همچنین به صورت الکترونیکی (هر سه پاکت الف، ب و ج) از طریق سامانه مناقصات الکترونیکی دولت حداکثر تا ساعت ۱۳ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۲ ارسال نمایند.

۶) زمان گشایش پاکت های پیشنهادی به دو صورت فیزیکی و الکترونیکی از طریق سامانه مناقصات الکترونیکی دولت و ساعت ۱۰:۰۰ روز چهارشنبه، مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۳ در محل سالن جلسات معاونت توسعه مدیریت و منابع واقع در طبقه دوم سازمان به آدرس مذکور می باشد.

سازمان امور مالیاتی کشور
م.الف: ۲۴۲۸
شناسه آگهی: ۲۰۱۰۷۴۴